

TRẬT TỰ TRONG SỰ THỜ PHƯỢNG

Kinh Thánh: 1 Cô-rinh-tô 11:2–16

“2 Tôi khen anh em vì hay nhớ đến tôi trong mọi dịp, và lấy lòng trung tín mà giữ những điều tôi đã dạy dỗ anh em. 3 Dầu vậy, tôi muốn anh em biết Đấng Christ là đầu mọi người; người đờn ông là đầu người đờn bà; và Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ. 4 Phàm người đờn ông cầu nguyện hoặc giảng đạo mà trùm đầu lại, thì làm nhục đầu mình. 5 Nhưng phàm người đờn bà cầu nguyện hoặc giảng đạo mà không trùm đầu lại, thì làm nhục đầu mình: thật chẳng khác gì đã cạo đầu vậy. 6 Ví bằng người đờn bà không trùm đầu, thì cũng nên hót tóc đi. Song nếu người đờn bà lấy sự hót tóc hoặc cạo đầu làm xấu hổ, thì hãy trùm đầu lại. 7 Vả, đờn ông là hình ảnh và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, thì không nên trùm đầu; nhưng đờn bà là sự vinh hiển của đờn ông. 8 Bởi chung không phải đờn ông ra từ đờn bà, bèn là đờn bà ra từ đờn ông; 9 không phải đờn ông vì có đờn bà mà được dựng nên, bèn là đờn bà vì có đờn ông vậy. 10 Bởi đó, vì có các thiên sứ, đờn bà phải có dấu hiệu trên đầu chỉ về quyền phép mình nương cậy. 11 Song trong Chúa thì chẳng phải đờn bà ngoại đờn ông, cũng chẳng phải đờn ông ngoại đờn bà; 12 vì, như đờn bà đã ra từ đờn ông, thì đờn ông cũng sanh bởi đờn bà, và cả thấy đều ra bởi Đức Chúa Trời. 13 Chính anh em hãy đoán xét điều này: đờn bà cầu nguyện Đức Chúa Trời mà không trùm đầu là hiệp lễ chẳng? 14 Chính lễ tự nhiên há chẳng dạy cho anh em biết đờn ông để tóc dài thì lấy làm hổ thẹn sao? 15 Nhưng, nếu đờn bà để tóc dài thì là lịch sự cho mình, và đã ban tóc dài cho người, dường như khăn trùm vậy. 16 Bằng có ai muốn cãi lẽ, thì chúng tôi không có thói quen ấy, mà các Hội thánh Đức Chúa Trời cũng không có nữa.”

Gợi ý bài học: Từ chương 11 đến chương 14, sứ đồ Phao-lô giải quyết những vấn đề xảy ra trong giờ thờ phượng của Hội Thánh Cô-rinh-tô. Chương 11 tập trung vào vấn đề trang phục của nam và nữ khi thờ phượng, cũng như những sự sai trật liên quan đến Tiệc Thánh. Chương 12 đến 14 đề cập đến việc sử dụng các ân tứ thuộc linh trong hội thánh. Mục đích của Phao-lô là giúp Hội Thánh thiết lập lại trật tự trong sự thờ phượng để Hội thánh trở lại trật tự đúng đắn và gây dựng lẫn nhau.

Hôm nay chúng ta cùng suy ngẫm phần nói về trang phục của nam và nữ trong giờ thờ phượng. Trước hết, Phao-lô bắt đầu bằng lời khen ngợi Hội Thánh vì họ vẫn nhớ và cố gắng làm theo những điều ông đã dạy. Có lẽ khi Hội Thánh mới được thành lập, việc phụ nữ che đầu khi tham dự các buổi thờ phượng công cộng không gây tranh cãi gì. Tuy nhiên, sau khi Phao-lô rời đi, một số tín hữu Cô-rinh-tô trải nghiệm được Đức Thánh Linh và dưới ảnh hưởng của lòng nhiệt thành, dường như phụ nữ đã bỏ khăn che mặt với lý do tự do Cơ Đốc.

Đội khăn che đầu là một phong tục phổ biến trong các xã hội cổ đại thực hành khi người nữ ra ngoài. Hầu hết các học giả coi việc che đầu là biểu tượng của sự khiêm

nhường và phục tùng, cũng như là dấu hiệu của sự bảo vệ và tôn trọng. Việc phụ nữ đội khăn trùm đầu là một nét văn hóa phổ biến ở cả Rôma và Giu-đa. Nói chung, những phụ nữ không che đầu được coi là hành nghề mại dâm hoặc lãng loạn. Việc che đầu trong hội thánh có nghĩa là phục tùng người khác trong không gian đó, và là dấu hiệu cho thấy danh tính của một người là phụ nữ nơi công cộng. Trong bầu không khí xã hội này, nếu phụ nữ trong nhà thờ cầu nguyện hoặc nói tiên tri mà không che đầu, thì có khả năng những người vừa vào nhà thờ hoặc những người bên ngoài sẽ coi hội thánh là một nơi đáng xấu hổ.

Nguyên tắc thần học mà Phao-lô đưa ra câu 3, “Đầu vậy, tôi muốn anh em biết Đấng Christ là đầu mọi người; người đôn ông là đầu người đôn bà; và Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ.” Phao-lô chuyển sang giải thích nguyên tắc thần học về vấn đề này. Ông nói rằng mỗi người đều có “đầu” của mình: Đầu của người nam là Đấng Christ. Đầu của người nữ là người nam. Đầu của Đấng Christ là Đức Chúa Trời. Trong cách lập luận của Phao-lô, “đầu” không chỉ nói đến bộ phận cơ thể, mà còn liên quan đến nguồn gốc, trật tự và thẩm quyền mà Đức Chúa Trời thiết lập. Dựa trên nguyên tắc sáng tạo trong sách Sáng Thế Ký, ông giải thích rằng người nam và người nữ được tạo dựng trong một trật tự nhất định của Đức Chúa Trời. Vì thế, cách ăn mặc và ứng xử trong giờ thờ phượng cần phản ánh trật tự đó. Từ “kataiseno,” có nghĩa là “làm xấu hổ” xuất hiện trong câu này, được sử dụng ba lần chỉ riêng ở đây, không kể 1 Cô-rinh-tô 1:27. Nó cho thấy cộng đồng trải nghiệm điều gì khi một thành viên trong cộng đồng hành động không xứng đáng với cộng đồng. Sứ đồ hy vọng rằng ở Cô-rinh-tô, phụ nữ sẽ che đầu và đàn ông sẽ không làm ô nhục Đấng Christ, là Đầu của họ. Trong bối cảnh văn hóa lúc bấy giờ thì người nam không nên che đầu khi cầu nguyện hay nói tiên tri. Người nữ nên che đầu khi cầu nguyện hay nói tiên tri. Việc này không nhằm hạ thấp phụ nữ, nhưng nhằm tránh gây hiểu lầm và bảo vệ danh tiếng của Hội Thánh trước xã hội đương thời.

Từ câu 7 trở đi, Phao-lô tiếp tục giải thích về mối liên hệ giữa nam và nữ. Ông nhắc lại rằng người nữ được tạo dựng từ người nam và để làm người trợ giúp tương xứng cho người nam. Tuy nhiên, ông không dừng lại ở đó. Đến câu 11, Phao-lô bắt đầu bổ sung và cân bằng lập luận của mình: “Nhưng trong Chúa người nam vẫn cần người nữ, và người nữ vẫn cần người nam.” (BDHD) Nói cách khác, dù có sự khác biệt giữa nam và nữ, cả hai đều cần đến nhau và phụ thuộc lẫn nhau. Nếu người nữ đầu tiên được tạo dựng từ người nam, thì từ đó trở đi mọi người nam đều được sinh ra bởi người nữ. Tất cả đều đến từ Đức Chúa Trời. Vì vậy, Phao-lô không hề dạy sự phân biệt giá trị giữa nam và nữ. Ông khẳng định sự khác biệt về vai trò nhưng đồng thời nhấn mạnh sự bình đẳng về giá trị trước mặt Đức Chúa Trời. Trong Đấng Christ, nam và nữ đều nhận lãnh ân điển từ Đức Chúa Trời và đều được Ngài sử dụng. Điều đáng chú ý là trong chính phân đoạn này, Phao-lô mặc nhiên thừa nhận rằng phụ nữ cũng cầu nguyện và nói tiên tri trong Hội Thánh. Điều đó cho thấy họ thực sự tham gia vào đời sống thờ phượng và phục vụ Hội Thánh.

Áp dụng cho Hội Thánh ngày nay, vấn đề của Hội Thánh Cô-rinh-tô không phải là tranh luận về chức vụ hay quyền lãnh đạo của nam và nữ, mà là vấn đề trang phục và cách ứng xử trong giờ thờ phượng. Ngày nay, việc phụ nữ che đầu không còn mang cùng ý nghĩa văn hóa như ở thế kỷ thứ nhất. Vì vậy, chúng ta cần phân biệt giữa nguyên tắc thần học và cách áp dụng cụ thể trong từng thời đại. Nguyên tắc không thay đổi là người tin Chúa phải sống và cư xử sao cho Tin Lành không bị cản trở. Cách chúng ta thể hiện đức tin cần phản ánh sự tôn trọng Đức Chúa Trời và sự gây dựng Hội Thánh. Chúng ta cần biết phân biệt đâu là chân lý bất biến của Kinh Thánh và đâu là hình thức văn hóa được sử dụng để diễn đạt chân lý đó trong một thời đại cụ thể. Bởi vì Tin Lành luôn được rao giảng trong một bối cảnh văn hóa cụ thể, nên Hội Thánh cũng cần có sự khôn ngoan để bày tỏ đức tin cách phù hợp mà vẫn trung thành với Lời Chúa.

Một điều đáng ghi nhớ là ngay trong thời đại mà sự phân biệt giới tính, địa vị và tầng lớp xã hội còn rất mạnh mẽ, phụ nữ vẫn tham gia cầu nguyện và nói tiên tri trong Hội Thánh. Điều đó cho thấy Đức Chúa Trời ban ân tứ và sử dụng con người không dựa trên giới tính, nhưng theo ý muốn và ân điển của Ngài.

Qua phân đoạn này, chúng ta học được rằng điều Đức Chúa Trời quan tâm không chỉ là hình thức bên ngoài, mà còn là thái độ của chúng ta đối với Ngài và đối với cộng đồng đức tin hội thánh Chúa. Người tin Chúa cần biết sử dụng sự tự do của mình cách khôn ngoan, tôn trọng trật tự mà Đức Chúa Trời thiết lập, đồng thời sống sao cho Tin Lành được bày tỏ cách tốt đẹp trước mọi người. Nguyện Đức Chúa Trời ban cho chúng ta sự khôn ngoan để vừa trung thành với chân lý Kinh Thánh, vừa bày tỏ Tin Lành cách hiệu quả trong bối cảnh mà Ngài đặt để chúng ta.

Câu hỏi áp dụng bài học:

Cách sống, cách ăn mặc và cách cư xử của tôi có đang giúp người khác nhìn thấy vẻ đẹp của Tin Lành hay đang gây hiểu lầm về đức tin của tôi?

Tôi có đang sử dụng sự tự do của mình cách khôn ngoan, biết cân nhắc đến ích lợi của Hội Thánh và những người xung quanh không?

Trong sự phục vụ Chúa, tôi có tôn trọng và trân trọng những ân tứ mà Đức Chúa Trời ban cho người khác, dù họ khác tôi về giới tính, tuổi tác hay địa vị không?

Lời cầu nguyện: “Lạy Chúa yêu thương, chúng con cầu xin Chúa giúp chúng con nhận ra những lĩnh vực cần xem xét lại để đức tin của chúng con được giữ vững một cách đúng đắn và khôn ngoan. Trong việc rao giảng Tin Mừng, sự thờ phượng và phụng sự Chúa cách đúng đắn, Xin Chúa cho cộng đồng hội thánh của chúng con được thành lập và phát triển. Chúng con tạ ơn và cầu nguyện trong danh Chúa Giê-su. A-men.”